

Bo Nilsson (f. 1937) gjorde succé som 19-åring med avantgardistisk musik i Darmstadt-skolans anda. Han sökte sig dock snart nya vägar – både som kompositör, målare och författare – och är nu mer känd som skapare av filmmusik t.ex. till Hemsöborna och Bombi Bitt och jag. Han har skrivit många visor med karaktärsfulla melodier, både till egna texter och texter av andra författare.

Johannes Brahms (1833–1897), en av 1800-talets giganter, skrev musik i de flesta genrer och däribland ett stort antal sånger. Han hade ett genuint intresse för folklig musik vilket märks t.ex. i de ungerska danserna men även i många av sångerna. Han gjorde sättning för piano och röst till inte mindre än 144 folkvisor.

Franz Schubert (1797–1828) är en av musikhistoriens största sångtonsättare. Inte mindre än sexhundra lieder hann han komponera, han både skapade och fulländade den tyska liedtraditionen. Två stora sångcykler avslutar hans liedkomponering: Die schöne Müllerin och Winterreise, båda till texter av W. Müller. Schubert inspirerades av den dystra stämningen i dikterna vilket resulterade i två verkliga mästerverk i genren. Texterna till *Die schöne Müllerin* publicerades 1820 och Schubert skrev musiken under några månader år 1823. Schubert fick knappast något erkännande under sin livstid, i alla fall inte internationellt; dock var han mycket uppskattad i vänkretsen med de återkommande schubertiaderna där hans kompositioner framfördes.

Svante Lagman

”En enkel visa”

Olle Persson sång

Mats Bergström gitarr

Wallenbergsalen
Östergötlands museum
10 maj 2015 kl. 16.30

Detta var sista konserten för denna säsong. Vi hoppas att ni har fått många sköna musikupplevelser. Planeringen av nästa säsong är i full gång och i juni månad ska programmet förhoppningsvis finnas tillgängligt på vår hemsida: www.linkopingskammarmusik.se

Konserten ges i samverkan med Östergötlands museum och med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Carl Michael Bellman

Fredmans Epistel 33, "Stolta stad"

Wilhelm Stenhammar

En positivvisa (Bo Bergman)

Wilhelm Peterson-Berger

Jungfrun under lind (Ernst von der Recke)

Sång efter skördeandan (Erik Axel Karlfeldt)

Olle Adolphson

Fröken Frenssen

Flickan och pastorn

Nu har jag fått den jag vill ha

Bo Nilsson

Vals i mejram (Cornelis Vreeswijk)

Röda höst (Lars Forssell)

Poesialbumet (Lennart Hellsing)

Ravalliac (Gudrun Ylinentalo)

Johannes Brahms

Erlaube mir, fein's Mädchen (trad.)

Es steht ein Lind (trad.)

Franz Schubert

ur *Die schöne Müllerin* (Wilhelm Müller)

1. Das Wandern
2. Wohin?
3. Halt!
4. Danksagung an den Bach
5. Am Feierabend
6. Der Neugierige
7. Ungeduld
10. Tränenregen
11. Mein!

Carl Michael Bellman (1740–1796) behöver väl ingen närmare presentation, denna fantastiska visdiktare som har skildrat 1700-talets Stockholm på ett sätt som ingen annan. I denna epistel är han i sitt esse och för oss i både ton och dialog direkt in i det sjudande folkvimlet vid Skeppsbron och på Djurgården.

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) var förutom kompositör och pianist även chefsdirigent för Göteborgs orkesterförening, varför en av konsertsalarna i Göteborgs konserthus följdriktigt har döpts till Stenhammarsalen. Han var öppen för den nya musiken och blev en länk mellan det rådande 1800-talsidealet och modernismen. Hans betydelse för det svenska musiklivet blev därför synnerligen stor. Som kompositör var han mångsidig, men hans engagemang som pianist och dirigent gjorde att hans produktion inte blev särskilt stor. Han skrev för orkester, både symfonier och pianokonsert, stråkkvartetter, körverk och sånger m.m. Sången *En positivvisa* skrevs 1918 och dedicerades till barytonen John Forsell.

Wilhelm Peterson-Berger (1867–1942) är kanske främst känd som en vass musikkritiker, och han gick hårt åt bland andra Wilhelm Stenhammar (men Stenhammar lyckades faktiskt blidka honom med sin violinsonat). Som tonsättare var han påverkad av nationalromantiken och ville förena konstmusik och folkmusik. Hans mest kända verk i den andan är väl pianostyckena i samlingen Frösöblomster. Han tonsatte många dikter, främst av nordiska författare. Texten till *Jungfrun under lind*, av den danske författaren Ernst von der Recke, översattes av Peterson-Berger själv och tonsattes 1895. *Sång efter skördeandan* är från 1905 och texten är hämtad från Fridolins visor.

Olle Adolphson (1934–2004) är en av de mest betydande svenska vissångarna och visdiktarna som byggde upp den svenska visan under 60- och 70-talet. Han fick under sin karriär ta emot flera fina priser. Han var mångsidig och sjöng även andras visor – till exempel gjorde han många Taube-tolkningar – och var även skådespelare. En udda detalj är att han skrev den svenska texten till barnprogrammet *Fablernas värld* som kom i svensk tv i början av 70-talet. Det har skrivits två avhandlingar om honom, en i musikkvetenskap och en i litteraturvetenskap.